

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan ikke kende alle mellemregninger på alle fagområder. Det, jeg fik at vide af miljøministeren her, var faktisk, at Socialdemokratiet har været fuldt indforstået med den arbejdsprocedure, som er lagt, nemlig at man har nedsat tre arbejdsgrupper, som skal se på de forskellige problemstillinger forud for udarbejdelsen af et fælles udspil til forhandlinger.

Det er aftalt med den socialdemokratiske ordfører på området, så jeg synes ærlig talt, det er temmelig grotesk at høre fru Pernille Blach Hansen fare frem med bål og brand her, som om Socialdemokratiet har svarene på problemerne, og som om man har lagt op til en anden arbejds-gang. Det har man ikke, man er indforstået, og det var det, jeg fik at vide af miljøministeren for et øjeblik siden.

Vi tager faktisk de her problemer så alvorligt, at vi ikke mener, man skal skøjte hen over dem i nogle meget få sekunders indlæg her under Folketingets åbningsdebat.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg ved, at Det Konservative Folkeparti har en tradition for at interessere sig meget for menneskerettigheder internationalt. Udenrigsministeren har tidligere, da han var hr. Per Stig Møller, gået meget op i menneskerettigheder i Rusland, Iran, Kina og andre steder. Så vil jeg godt høre den konservative ordfører, om hun ikke har det lidt dårligt med, at den nuværende regering er fuldstændig tavs om krigen i Tjetjenien. Rusland slagter i tusindvis af tjetjenere, i hundredtusindvis er på flugt; der lyder ikke et pip fra den danske regering. Tværtimod vil man modtage Putin i november måned og give ham carte blanche til at fortsætte nedslagtningerne af tjetjenerne.

Man har ændret Iranpolitikken. Tidligere, før hr. Per Stig Møller blev udenrigsminister, havde han en tæt kontakt til den iranske modstandsbevægelse. I dag bliver den karakteriseret som terrorister også af den nuværende regering. Menneskerettigheder er ikke mere på dagsordenen.

Jeg må sige, det er et af de bedste eksempler på, at et parti vender 180 grader, når det kommer i regering. Så bliver det embedsapparatets prioriteringer, Udenrigsministeriets prioritering, hvor man ikke skal genere nogen, ikke genere Rusland, ikke genere Kina, ikke genere Iran. Men det bliver på bekostning af menneskerettigheder.

Det vil jeg godt have en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Man kan tilgive hr. Holger K. meget, fordi hans parti aldrig har haft regeringsposition, men der er altså forskel på, hvordan man kan øve indflydelse, når man har en regeringsposition, og når man har oppositionsposition.

Hr. Per Stig Møller har som oppositionspolitiker adskillige gange utrætteligt år ud og år ind promoveret menneskerettighederne, punktet de forskellige diktatorer rundtomkring i verden, som ikke har levet op til menneskerettighederne.

Nu er hr. Per Stig Møller blevet udenrigsminister i en borgerlig regering, som på præcis samme måde prioriterer menneskerettighederne overordentlig højt. Nu har han muligheden for at fremføre disse synspunkter i en direkte dialog med disse diktatorer, og det er det, der sker. Det behøver man ikke at gøre i den store offentlighed. Der er meget større effekt, når hr. Per Stig Møller som udenrigsminister stiller krav om på Danmarks vegne, at man som betingelse for samarbejdet med Iran har en fortløbende dialog om menneskerettighederne. Det er der meget mere virkning og perspektiv i.

På samme måde har udenrigsministeren så sent som i sidste uge over for Kina i en møderække med dem rejst menneskerettighedsspørgsmålene. På samme måde har udenrigsministeren rejst menneskerettighedsspørgsmål i relation til Tjetjenien i dialog med Putin. Det er der meget mere perspektiv i, det er jeg nødt til at sige, så menneskerettighedsspørgsmålet er ikke på nogen måde blevet svigtet.

Kl. 15.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen, og derefter er det fru Tove Videbæk, når fru Pia Christmas-Møller har svaret.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Enhver kan komme og sige, at der er sagt noget under nogle personlige forhandlinger. Det er der muligvis nok, men sandheden er, at de kræfter, som man tidligere støttede, føler sig dybt, dybt svigtet af den nuværende regering. De havde faktisk haft forventninger om, at nu kom der en udenrigsminister, der har interesse for menneskerettigheder, og så ville han også prioritere